

Från Chalmers till Polhem

På Storgatsbyggnadens fasad står nu - efter nödvändig och lyckad renovering - att läsa Chalmersska Institutet. Orden erinrar oss om vår skolas ursprung: kanslirådet William Chalmers donation 1811 till "en frandeles till inrättande bestämd Industrie Schole, för fattiga barn som lärt läsa och skriva". Chalmerska slöjdskolan som första namnet löd, påbörjade sin undervisning 1829 och verksamheten flyttades 1869 till den nyuppförda Storgatsbyggnaden, som nu tjänat teknisk undervisning i mer än ett sekel.

Skolan spaltades 1852 i en högre och en lägre avdelning vilka genom riksdagsbeslut 1937 omvandlades till teknisk högskola resp. tekniskt gymnasium ("TGG") under gemensam styrelse fram till 1962 då vår skola kom att lyda under Göteborgs Allmänna Skolstyrelse. Vid tillkomsten disponerade gymnasiet några få lokaler i Vasabyggnaden och i fysik- och kemiflygeln. Redan i början av 50-talet startade striden om kvarterets byggnader mellan å ena sidan Chalmers tekniska högskola och Chalmers provningsanstalt och å den andra vårt expanderande gymnasium. Det blev en hård 15-årig kamp där gymnasiet först i slutet av 60-talet stod som segrare, disponerande hela kvarteret. Ombyggnad har skett successivt sedan början av 60-talet och vi skymtar nu sista etappen, som preliminärt startar i maj i år och som främst omfattar gårdsbyggnaden och kemiflygeln till en kostnad av ca 2,8 Mkr. Denna ombyggnadsetapp ger oss bl a egen skolfrukostlokal i nuv. skrivsal.

Skolans namn har ändrats många gånger sedan 1937, varje gång som följd av påbud från högsta skolmyndigheterna: tekniskt gymnasium 1962, Polhemsgymnasiet 1968. Även i namnfrågan har vi kämpat. Det enligt vår mening - skolans och elevkåren - och även enligt många andras åsikter riktiga var Chalmerska gymnasiet men stadsfullmäktige beslut 1966 efter lång debatt och omröstning annorlunda. Vi fick "Gamla Chalmers"-kvarteret, men icke namnet.

Skolans organisation har ändrats upprepade gånger från 1937 då verksamheten startade med två paralleller om 60 elever i åk 1 av det tre åriga tekniska gymnasiet. Den stora expansionen kom under sextiotalet med ett elevantal under senare år omkring 1000. Skolan är för närvarande stadens största gymnasieenhet och omfattar följande linjer och grenar av gymnasieskolan: 3-4 årig teknisk linje (T) med grenarna B, El och M. I sista årskursen delas El-grenen upp i två varianter elkraftsteknisk och teleteknisk, B-grenen delas upp i

i anläggningsteknisk och husbyggnadsteknisk. Därtill kommer den tekniska specialkursen omfattande två år där under det andra samläsning sker med motsvarande grenar i åk 4. Från nästa läsår omfattar denna utbildning endast El och M (ej B, bristande elevunderlag).

I våra lokaler meddelas emellertid än mer undervisning. Vuxengymnasiet II som speciellt har teknisk utbildning på sitt program, begagnar våra lokaler och utrustning på kvällstid. Den s.k. 3-terminsutbildningen fram till gymnasieingenjörskompetens, lämplig för den som genomgått Na-linjen (vårterminen).

Det är emellertid inte enbart namn och organisation som ändrats upprepade gånger. Det är också undervisningens former och dess innehåll. Skolan av idag är en viktig del av vårt samhälle. Den skall vara en effektiv arbetsplats för alla dem som där verkar, elever, lärare och övrig personal, hos oss ca 1100. Den skall också vara en trivsamt arbetsplats med god inre miljö. Här för krävs av alla omdöme och hänsyn, samarbete och ömsesidig förståelse men därtill kontakter och kommunikationer mellan elever och all övrig personal.

Elevkårsstyrelsen spelar i detta sammanhang en mycket betydelsefull roll i många viktiga ärenden. Det har traditionellt existerat ett gott samarbete mellan elevkårsstyrelse och skolläda på vår skola - en förutsättning för god inre miljö - och det är min förhoppning att så skall förbli. Avslutningsvis vill jag efter denna komprimerade beskrivning av vår skolas historia och verksamhet vädja om lite större förståelse och respekt för elevfunktionärernas insatser från eleven i gemen. De utför i mångt och mycket ett arbete som icke syns men som skulle saknas av alla och envar om det lämnades ogjort.

Göteborg januari 1973

Eve Staffansson